

ת"פ 50221/09 - מדינת ישראל נגד נעים נעים, ניב טביב, ליאור אשטיבר - עבינו הסתיים

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 50221-09 מדינת ישראל נ' נעים ואח'

בפני כבוד השופט איתן כהן
בענין: מדינת ישראל

המואשימה

- נגד
1. נעים נעים
2. ניב טביב
3. ליאור אשטיבר - עבינו הסתיים

הנאשמים

גור דין - הנואשם 1

כללי

1. הנואשם הורשע לאחר ניהול הליך הוכחות בהთנהגות במקום ציבורי שעלולה להביא להפרת השלום, עבירה לפי סעיף 216(א)(4) לחוק העונשין תשל"ג-1977 (להלן: "חוק העונשין").

העובדות שבהן הורשע הנואשם בהכרעת הדין

2. ביום 06.03.2017 בשעה 23:15 או בסמוך לכך, בתום משחק כדורגל שנערך באצטדיון טדי בירושלים בין הקבוצות בית"ר ירושלים ומכבי חיפה, נסעו אחדי קבוצת מכבי חיפה: ציון ברגמן, יוחאי טרן ושחר מרמור (להלן: "המתלוננים"), מרכיבם ברחווב דוד בנבנישטי בירושלים. באותו עת נסעו הנואשמים, אחדי קבוצת בית"ר ירושלים מרכיבם. בעת שעמדו שני צלי-הרכב ברמזור אדום, ירדו הנואשמים מרכבם והתקרבו לרכבם של המתלוננים. כשהבחינו המתלוננים בנאים כהם מגעים לכונם, מיהרו לסגור את חלונות הרכב ואת דלתותיו. הנואשמים הכו בחלונות ודלתות רכבם של המתלוננים באמצעות אגרופים ובעיטות.

טייעוני הצדדים וראיות לעונש

3. CRAIOT LEUNASH METUM HATBIVUA HOGASH PLAT HERSHOUT KODMOT SHL HANAOSEM.
4. B"C HAMAOISHA, UO"Z KESHOON VONDHA, UTAR LASHIT UL HANAOSEM UNOSH MASER MOTNAH SHLCZO KNS, PIZOI

עמוד 1

והתחייבות להימנע מלעboro עבירות אלימות. אשר למתחם העונש ההולם, טען שזה נع בין מאסר מוותנה ועד למאסר בעבודות שירות. בטיעוני הדגיש את עבורי הפלילי של הנאשם; את החומרה היתריה שבعبارة שנעבירה על רקע ירבות בין היהודי לדוגל; ואת ניהול ההוכחות שלא מקנה לנאשם הקלות. בסוגיות ביטול הרשותה טען שיש להוותר את הרשותה על כנה.

5. ב"כ הנאשם, עו"ד מנחם שטראובר, עתר לבטל את הרשותה הנאשם ולהסתפק בעונש של התחייבות להימנע מעבירה. לדבריו, מתחם העונש ההולם את המקירה נع בין אי הרשותה והתחייבות ועד למאסר מוותנה. בטיעוני הדגיש כי בהמ"ש נמנע מהרשעתה הנאשם-3 בתיק זה, תוך שקבע שהעבירה ממוקמת ברף נמוך ויש לגזר דין שווה לנאשם. אשר לעבורי הפלילי של הנאשם, טען שזה התישן וכי הנאשם אורח חיים נורטטיבי ומצפה לילדתILD.

דברי הנאשם

6. הנאשם וייתר על זכותו למליה האחרונה.

דין והכרעה

ביטול הרשותה

7. לא מצאתי שהנאשם עומד ב מבחנים שהותו בפסקה לשם ביטול הרשותה ועל כן החלטתי להוותר את הרשותה על כנה.

8. כדי, נקבעו המבחנים לביטול הרשותה נאשם בע"פ 96/2083 כתוב נגד מדינת ישראל (21.08.1997) (להלן: "הכלת כתוב"). נקבע, כי כדי להימנע מהרשעתו של הנאשם, על הנאשם להוכיח שמתќים בעניינו שני תנאים מצטברים: האחד - הרשותה צפואה לפגוע פגעה חמורה בשיקומו; והשני - סוג העבירה, על רקע נסיבות המקירה, מאפשר לוותר על הרשותה מבלי פגוע באופן מהותי ביתר שיקולי הענישה.

9. בהתייחס לתנאי בדבר פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם, פגעה שעלולה להיגרם מעצם הרשותה, נפסק שעל בית-המשפט להשתכנע, כי: "**הפגיעה בנאשם הכרוכה בהרשותה אינה שකלה כנגד מידת הפגיעה באינטרס הציבורי בשל ביטול הרשותה**" (ע"פ 3554/16 יעקובוביץ נגד מדינת ישראל (11.06.2017)).

עוד נקבע בפסקה כי על הטעון לאי הרשותה להציבו על נזק מוחשי ו konkretiy העולול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו ולענין זה אין די באפשרות תיאורתיות- עתדיות (רע"פ 9118/2012 פריגן נגד מדינת ישראל (01.01.2013)).

10. אשר לתנאי הראשון שענינו פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם, לא מצאתי שתנאי זה מתתקיים בעניינו.

לנאמן עבר פלילי שהתיישן אך טרם נmachק ועדין עומד לו לروعץ, אך שלא מדובר למי שהרשעתו בעבירה תשנה את מצבו לרעה באופןמשמעותי. נוסף על כך הנואם לא הצבע על נזק קונקרטי כלשהו שייגרם לו כתוצאה מהרשעתו. הנואם שונה מהנאום 3 הן בכך שצבר לחובתו הרשעות קודומות ואף נשא מאסרים בפועל והן בכך שלא הוכיח נזק קונקרטי, אך שלא מצאתי שיש לגזר גזירה שווה מעניינו של הנואם-3 לעניינו.

11. משמצאיי שהנאום אינו עומד באחד מתנאי הלכת כתוב, מAMILא אין עוד צורך לדון בתנאי השני. על כן החלטתי אפוא להוותר את הרשות על כנה.

קביעת מתחם העונש הולם

12. כידוע, העיקרון המנחה בקביעת העונש הוא **עיקרון הહליםה**, דהיינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנואם, ובין סוג ומידת העונש שיוטל עליו (להלן: "**העיקרון המנחה**").

בית המשפט מצווה לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה בהתאם לעיקרון המנחה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע ובמידת הפגיעה בו, בנסיבות העונsha הנוגעת ובנסיבות הקשורות ביצוע העבירה.

13. במקרה דנא, **הערכים החברתיים המוגנים** שנפגעו כתוצאה מעשיו של הנואם הם שמירה על שלמות גופם, ביטחונם, כבודם שלളות נפשם ורכושם של המתלוונים.

נוסף לכך, משנعتبرה העבירה בתום אירוע ספורט ועל רקע יריבות שביןओהדי קבוצות כדורגל, נפגע גם ערך השמירה על ביטחון הציבור והסדר הציבורי באירוע ספורט בכלל, וערך ההגנה על אוהדי הcadorgal מפני תופעות של בריאות וآلימות במגרשים ובסביבתם, בפרט.

בהתייחס לתופעה של אלימות בספורט, אמר ביהם"ש העליון (כב' השופט נ' הנדל) בדברים הבאים:

"[...] אכן, לדאבוננו, בתקופה האחרונה מקבלות חדשות ושליליות מילוטינו של המשורר גם כshallן כדורגל, הוא לא חשש לו רק ניצחון (משירו של עלי מוהר ז"ל - "אמרו לו")... המשחק, פשטו ומשמעו, אמר על דרך המלך להביא לרויה, הנהה, שעשו ותחרות - ואף לאחד את המשותף שבין הבריות. הוא טומן בחובו אלמנטים אוניברסאליים [...] הצופה בספורט עשוי לצריך לשאוב את היבטים החשובים של הספורט. אולם, לאחרונה, נראה כי יותר ויותר הופך המשחק לכלי הרס. תופעות של פלונות של האדם עלולות לקלקל את הספורט המ圖片, ואף להשולט עליו" (בש"פ 1869/13 **יעקב בן אברהם נגד מדינת ישראל** (18.01.2013)).

14. לעניין **מידת הפגיעה בערך המוגן**: בעניינו של הנואם 3 אשר הואשם באותו מעשה והרשעתו בוטלה קבע בית המשפט כי: "ה العبירה המדוברת אינה ברף הנמוך של העבירות" (פסק דין של כב' השופט ש'

לארי-בבלי מיום 22.10.2018). המאשינה לא ערערה על פסק הדין. לפיכך כדי לשמר על אמת מידת אחידה ביחסו של בית המשפט לנאים באותו מעשה, אמאץ קביעה זו גם בנוגע לנאים שלפני ולא אחמיר עמו מעבר לכך כי שראייה להנוגע במקרה שכזה.

15. לעניין **מדיניות העונישה הנהוגת**, אצין שעל הנאים 3 נגזר עונש של של"צ ופיזיו ללא הרשעה. מעיוון בಗזירות דין שניתנו בעבירות דומות, עולה שנגזרים על הנאים עונשים בדמות מאסרים מותנים שלצדם קנס, התחייבות או צו של"צ ועד מאסר בעבודות שירות שלצדו מאסר על תנאי וקנס.

עיין למשל בת"פ (-מ) 12-12-12 33495 מדינת ישראל נגד דיאב (05.10.2016); ת"פ (מחוזי ב"ש) 13-11-13 מדינת ישראל נגד אלאעטם (23.10.2014).

עוד אציג שניcritiques מגמת החמורה בנוגע למשעי אלימות בהליכים ספורט או בסביבתם אולם מדובר על נאים שעברו עבירות תקיפה מסווגים שונים.

עם זאת ועל אף הנתונים שעולים מבחן העונישה הנהוגת, יש לחת את הדעת להבדל שבין טווח העונישה המקובל בפסקיקה ובין מתחם העונש ההולם. בעוד שטווח העונישה הוא נתון שmbased על הדין הנהוג ומשקף ביטויי עונישה שונים למעשים דומים או קרובים, הרי שמתחם העונש ההולם הוא הכרעה ערכית של בית המשפט בדבר מדיניות העונישה הרואיה, הכרעה שmbased שהפסקיקה הנהוגת היא רק אחד מהם.

16. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, נתתי דעתן לנסיבות הבאות:

א. **היעדר תכנון מוקדם;** העבירה נעברה ללא תכנון מוקדם אלא

התבטאה בהתרצות אלימה ספונטנית.

ב. **חלוקת היחסים של הנאים בביצוע העבירה;** הנאים עברו את

הADB ייחד עם שניים נוספים. חלקו של כל נאים לא פורט בכתב האישום ועל כן הושמו השלושה מבוצעים בצוותא של אותם מעשים. כך שחלקו של הנאים בעבירה זהה לחלקם של האחרים.

ג. **הנזק שנגרם ושיהה צפוי להיגרם מביצוע העבירה;** בהכרעת

הדין הובאו דברי המתלווננים אשר ביטאו את תחשויותיהם וחששותיהם עת התקיפו הנאים את רכבים. אחד המתלווננים תיאר שהAIROU הסטיים עם הגעם של שוטרים למקום, שוטרים אשר למרבה המזל עמדו בסמוך. עוד מסר שלא מלאו הגיעו השוטרים, היה AIROU מתדרדר לפסים אלימים יותר. אכן, ניסיון החיים מלמדנו שהתנהגות אלימה ופרועה במרחב רווי באוהדי כדורגל יריבים, בעת יציאת אוהדים אלה מתחומי האצטדיון,

עלולה להתרפה בנקל לכדי קטטה המונית בין קבוצות אווהדים או הדים יריבות אשר סופה מי ישרנו. כך שהairoו היה בעל פוטנציאלי ממש להציג קטטה רבתה ולגרום לנזקים כבדים לגוף ולבוכש.

17. בהתאם לתיקן 113 לחוק העונשין (סעיף 40 י"ג), ולאחר שכלל מכלול הנسبות והשיקולים במרקחה דנא, אני סבור **שמתחם העונש ההורם את המעשה נע בין מאסר מותנה שלצדו קנס או פיצוי, ועד למאסר קצר בעבודות שירות.**

18. במרקחה דנא, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים סטייה מהמתחם, לחומרה או לקולה.

גזרת העונש המתאים לנאשם

19. בגזרת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב **בנסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה** ולתת להן משקל, ובלבך שהעונש לא יחרוג מתחם העונש ההורם.

בהתאם לכך נתתי דעתך לנسبות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם ובמשפחה;** ב"כ הנאשם מסר בטיעוני

לעונש כי הנאשם נשי ואשתו בהריון. ברி שעונש מאסר בעבודות שירות יפגע בנאשם ויפגע במשפחה, הן כלכלית והן מорלית. הדברים אמרוים בפרט כשהמשפחה עומדת לפני פרק חדש ומשמעותי בחיים.

ב. **אי נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו;** הנאשם כפר באשמהו

ובחר לנצל את התקף ולהיאבק על חפותו. נכון, לנאשם שמורה הזכות לטעון לחפותו ולהאמין בה, ואין לזקוף עובדות אלה לחובתו ולהחמיר עמו, אך נקבע במפורש בסעיף 40(6) לחוק העונשין.

עם זאת, משכפר הנאשם באשמה, לא נטל אחריות על מעשיו, לא הצעיר עליהם ולא הביע חריטה, לא יוכל הוא ליהנות מההקלות השמרות למי שהוא.

ג. **עboro הפלילי של הנאשם;** לנאשם עבר פלילי שהתיישן אר טרם

נמחק על פי הפירוט שללה:

בשנת 2005 הורשע בתקיפה הגורמת חבלה של ממש- בן זוג, תקיפה סתם- בן זוג, פגעה בפרטיות ואיומים ונידון למאסר בפועל בן 34 חודשים;

בשנת 1993 הורשע בפציעה, חבלה או פציעה ע"י שניים או יותר, חבלה או פציעה כשהעברית מזווין

ונידון למאסר בפועל בן 6 חודשים ולעונשים נלוויים;

בשנת 1993 הורשע בהחזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית ונידון למאסר מותנה ולקנס.

20. לאחר שנתי דעתி לכל הניסיות שאין קשורות ביצוע העבירה ולאחר שהבאתי בחשבון את עונשו של שותפו של הנאשם לעבירה - הנאשם-3, הגעתו לכל מסקנה שיש למקם את הנאשם **ברף התחתון של מתחם העונש ההולם**, קרי, לגוזר על הנאשם עונש של מאסר מותנה ופיזי. כיוון שחייבתי את הנאשם בפיזוי המתלוננים, הרי שמתוך התחשבות במצבו המשפטי והכלכלי לא אגוזר עליו קנס בגין.

סוף דבר

21. לאחר ש שקלתי את רכיבי הענישה - סוגם, מידתם והשפעתם הհדידית, החלמתי לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **מאסר בן חמישה חודשים שאותו לא ישא הנאשם אלא אם עברו תוך שלוש שנים מהיום עבירת אלימות וירשע בה בדיון בתוקף התקופה או אחרת.**

ב. **פיזוי לנפגעי העבירה בסך 3,000 ש"ח, כלהלן:**

עבור ציון ברגמן - סך של 1000 ₪.

עבור יהאי טרן - סך של 1,000 ₪.

עבור שחף מרמור - סך של 1,000 ₪.

הפיזויים יופקדו בקופה בית המשפט עד ליום 01.06.2020 ויעברו למטלוננים על פי פרטיהם שתמסור המאושרה. לא יופקד סך הפיזוי במועד, ישא הפרשי הצמדה וריבית מיום התשלום המועד ועד למועד התשלום המלא בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ח' אדר תש"פ, 04 מרץ 2020, במעמד הצדדים.